

tilladt at stifte en ny Creditforening med $\frac{1}{2}$ Mill. Rd. Det vilde da være en besynderlig Modsigelse, naar man paa samme Tid sagde: en heel ny Creditforening giver tilstrækkelig Sikkerhed, naar den gaaes med $\frac{1}{2}$ Mill. Rd., men med Hensyn til en Serie vilde sige: den giver ikke Sikkerhed, før den har naaet en Sum af 1 Mill. Rd. Der blev jo en stor Modsigelse deri, at man for en ny Creditforening stillede langt snevrere Forordninger, end man vilde gjøre for den enkelte Serie. Det vil være indlysende, at en Serie giver langt større Sikkerhed, end den nye Forening. Maa ske den ærede Forslagsstiller ikke har været ret opmærksom derpaa, men saaledes som disse Lovgivningens Bestemmelser hidtil ere blevne opfattede af Alle og maa ske ogsaa maa opfattes, er det gjort gjældende, at det er tilstrækkeligt, at der er anmeldt for vedkommende eventuelle Bestyrelse begjærede Laan indtil 500,000 Rd. — Ministeriet har ikke været blindt for det Løse, som ligger i denne Undersøgelse. Det er først fordrøet, at der skulde være ikke alene disse Anmeldelser, men ogsaa Taxationer over de Eiendomme, i hvilke Laan begjæres optagne. Man er fremdeles gaaet et Skridt videre. Man har ikke blot forlangt saadanne Taxationer indsendte, men tillige en Erklæring fra dem, der stillede sig i Spidsen for et saadant Foretagende, om, hvorvidt de maatte ansee det for rimeligt, at Laanene bleve bevilgede. Men naaget man har taget saadanne Bestemmelser, vil det vise sig, at Creditforeninger desuagtet ofte ere begyndte med Summer, der ere betydelig under 500,000 Rd. Jeg skal i den Henseende nævne nogle Tal. Creditforeningen af jydsk Kjøbstadgrundeiere begyndte den 11te December 1852 med en Ublaanscapital af 665,100 Rd. Hypotheklaaneforeningen for Grundeiere i Nørrejylland begyndte den 11te Juni 1859 med en Ublaanscapital af 680,550 Rd. I disse to Tilfælde vil man altsaa see, at Lovens Bestemmelser ere komne til Anvendelse. Om Creditforeningen af Grundeiere i de danske Stiftelser mangler jeg for Diebliffet Oplysninger. Creditforeningen af Landeieendomsbesiddere i Nørrejylland begyndte den 11te December 1851 med en Ublaanscapital af 215,050 Rd., og Creditforenin-

gen af Grundeiere i Thyens Stift begyndte den 11te Juni 1860 med en Ublaanscapital 283,450 Rd. Den høitærede Forsamling vil saaledes see, at efter den bestaaende Lovgivning og den Maade, hvorpaa den hidtil er gjort anvendelig, vil en ny Creditforening kunne træde i Virksomhed med et Beløb, der gaaer ned til næsten 200,000 Rd. Det vilde derfor være en besynderlig Modsigelse, naar man vilde nægte, at en Serie afgav den behørig Sikkerhed, naar den traadte i Kraft med 500,000 Rd. Jeg skal iøvrigt hertil sige, at det selvsølgelig maa have været Gjenstand for Regjeringens Opmærksomhed, hvorledes disse Ulemper kunde hæves, hvorledes den Omstændighed kunde hæves, at man anmelder betydelige Summer, men at saa, naar det kommer til Stykket, falde saa betydelige Summer fra, at det kan gaae ned til dybt under 300,000 Rd. Man har imidlertid hidtil forgjæves bestræbt sig for at udfinde noget aldeles betryggende Middel, men jeg tvivler imidlertid ikke paa, at man vil gjøre det til Gjenstand for en Undersøgelse, hvorvidt der ikke meer eller mindre maa have været noget Proformaværk, med i Spillet, naar Beløbene synke saa dybt, hvilket jeg vel ikke antager, men Muligheden deraf kan dog ikke udelukkes. Hvad den ærede Forslagsstillers 3die Vædringsforslag angaaer, har jeg for mit Vedkommende, naar jeg seer Sagen i dens Almindelighed, ikke Noget derimod at erindre. Jeg har allerede berørt et Punkt i den bestaaende Lovgivning om Creditforeninger, der særligt fortjente Forsamlingens Opmærksomhed, naar dette Spørgsmaal var under Behandling, nemlig det, at der vel anmeldes de i Loven bestemte Summer, men at der i Virkeligheden effectueres Laan paa langt mindre Summer end de anmeldte, og det, som Loven har tilfattet, opfyldes saaledes ikke. Hvorvidt man noget mere vil nærme sig dette ved at gaae ind paa den ærede Forslagsstillers Vædringsforslag under Nr. 2, skal jeg saaledes henstille til den høitærede Forsamlings Overveielse, idet jeg kun skal bemærke, at man saa samtidigt dermed selvsølgelig maatte have Loven af 21de November 1851.

Der er et andet Punkt, som i høi Grad har tildraget sig Regjeringens Opmærksomhed,